

ธรรมานุศาสน์

เพื่อให้ความรู้ด้านพระพุทธศาสนาและส่งเสริมให้กำลังพล ทอ. มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ

วันกองทัพไทย

เพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์ และประชาชน เป็นคำขวัญที่คุ้นเคยกันในแวดวงทหาร เนื่องเพราะเกี่ยวข้องกับการกระทำสัตย์ปฏิญาณตนต่อธงชัยเฉลิมพล ที่ว่าด้วยการเทิดทูนสถาบัน ในวันกองทัพไทย เราจึงเห็นภาพที่ทหารเดินสวนสนาม กล่าวคำสัตย์ปฏิญาณอย่างแข็งขัน

และในพิธีดังกล่าว ยังมีพิธีสงฆ์ ที่เปิดโอกาสให้ทหารได้ใกล้ชิดพระศาสนา ผ่านการสมาทานเบญจศีล ฟังพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ รับการประพรมน้ำพระพุทธมนต์ เพื่อเสริมขวัญกำลังใจ เพื่อจะได้ทำหน้าที่สมดังคำสัตย์ปฏิญาณที่เปล่งออกมาด้วยความจงรักภักดี

วันกองทัพไทย เป็นวันที่ระลึกในวาระที่ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงกระทำยุทธหัตถีกับพระมหาอุปราชาของพม่า ในวันจันทร์ แรม ๒ ค่ำ เดือนยี่ ปีมะโรง จ.ศ.๙๕๔

ในปีพุทธศักราช ๒๑๓๕ พระเจ้าบุเรงนองโปรดให้พระมหาอุปราชา นำกองทัพทหารสองแสนสี่หมื่นคน มาตีกรุงศรีอยุธยาหมายจะชนะศึกในครั้งนี้ สมเด็จพระนเรศวร ทรงทราบว่าพม่าจะยกทัพใหญ่มาตี จึงทรงเตรียมไพร่พล มีกำลังหนึ่งแสนคนเดินทางออกจากบ้านป่าโมก ไปสุพรรณบุรี ข้ามน้ำตรงท่าท้าวอุทอง และตั้งค่ายหลวง บริเวณหนองสาหร่าย

เช้าของวันจันทร์ แรม ๒ ค่ำ เดือนยี่ ปีมะโรง พุทธศักราช ๒๑๓๕ สมเด็จพระนเรศวร และสมเด็จพระเอกาทศรถ ทรงเครื่องพิชัยยุทธ สมเด็จพระนเรศวรทรงช้างนามว่า เจ้าพระยาไชยานุภาพ ส่วนสมเด็จพระเอกาทศรถ ทรงช้างนามว่า เจ้าพระยาปราบไตรจักร ช้างทรงของทั้งสองพระองค์นั้นเป็นช้างชนะงา คือ ช้างมีงาที่ได้รับการฝึกให้รู้จักการต่อสู้มาแล้ว หรือเคยผ่านสงครามชนช้าง ชนะช้างตัวอื่นมาแล้ว ซึ่งเป็นช้างที่กำลังตกมัน ในระหว่างการรบจึงวิ่งไล่ตามพม่า หลงเข้าไปในแดนพม่า มีเพียงทหารรักษาพระองค์ และจาดูรบคบหาเท่านั้นที่ติดตามไปทัน

สมเด็จพระนเรศวรทอดพระเนตรเห็นพระมหาอุปราชาทรงพระคชสารอยู่ในร่มไม้ กับเหล่าท้าพระยา จึงทราบได้ว่าข้างทรงของสองพระองค์หลงถ้ำเข้ามาถึงกลางกองทัพ และตกอยู่ในวงล้อมข้าศึกแล้ว แต่ด้วยพระปฏิกษณโศกของสมเด็จพระนเรศวร ทรงเห็นว่าเป็นการเสียเปรียบข้าศึก จึงไสช้างเข้าไปใกล้ แล้วตรัสถามด้วยค้อนเคียวมาก่อนแต่้วยเยาว์ว่า "เจ้าพี่จะยืนข้างอยู่ในร่มไม้ทำไม ขอเชิญเสด็จมาทำยุทธหัตถีกัน ให้เป็นเกียรติยศเถิด กษัตริย์ภายหน้าที่จะชนข้างอย่างเราไม่มีอีกแล้ว" พระมหาอุปราชายินดีดังนั้น จึงไสช้าง นามว่า พลายพัทธกอเข้าชนเจ้าพระยาไชยานุภาพ เสียหลัก พระมหาอุปราชาทรงฟันสมเด็จพระนเรศวร ด้วยพระแสงของ้าว แต่สมเด็จพระนเรศวรทรงเปียงหลบทัน จึงฟันถูกพระมालาหนึ่งขาด จากนั้นเจ้าพระยาไชยานุภาพ ชนพลายพัทธกอเสียหลัก สมเด็จพระนเรศวรทรงฟันด้วยพระแสงของ้าวถูกพระมหาอุปราชเข้าที่อังสะขวา สิ้นพระชนม์อยู่บนคอช้าง

ส่วนสมเด็จพระเอกาทศรถ ทรงฟันเจ้าเมืองจาปะโรเสียชีวิตเช่นกัน ทหารพม่าเห็นว่าแพ้แน่แล้ว จึงใช้ปืนระดมยิงใส่สมเด็จพระนเรศวรได้รับบาดเจ็บ ทันใดนั้น ท้าพลวงไทยตามมาช่วยทัน จึงรับทั้งสองพระองค์กลับพระนคร พม่าจึงยกทัพกลับกรุงหงสาวดีไป นับแต่นั้นมาก็ไม่มีกองทัพใดกล้ายกมากล้ำกราย กรุงศรีอยุธยาอีกเลย

พระแสงของ้าวที่สมเด็จพระนเรศวรทรงพระประหารพระมหาอุปราชานั้น ได้นามต่อมาว่า "พระแสงแสนพลพ่าย" และพระมालาที่ถูกฟันปรากฏนามว่า "พระมालาเปียง" นับเป็นเครื่องมงคลราชูปโภค มาจนบัดนี้ ส่วนข้างศึกที่ชนะก็ได้รับพระราชทานชื่อว่า "เจ้าพระยาปราบหงสาวดี"

จัดทำโดย : กองอนุศาสนาจารย์ กรมยุทธศึกษาทหารอากาศ
คณอก.จัดกิจกรรมส่งเสริมให้กำลังพลของ ทอ.มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติราชการ